



# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

---

Białystok, dnia 4 listopada 2013 r.

Poz. 3833

### ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.95.2013.AK WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 25 października 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.)

#### **stwierdzam nieważność**

§ 3. ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 4 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 lit. a i b uchwały Rady Gminy Giby Nr XXXII/142/13 z dnia 13 września 2013 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych.

#### **UZASADNIENIE**

W dniu 13 września 2013 r. Rada Gminy Giby podjęła uchwałę Nr XXXII/142/13 w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych, która w dniu 25 września 2013 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż część postanowień przedmiotowej uchwały została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 18 października 2013 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

Przepisem upoważniającym do podjęcia badanej uchwały jest art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.), zgodnie z którym organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m<sup>2</sup> pasa drogowego.

**Art.40.** ust. 9 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Przepis ten wprowadza możliwość zróżnicowania wysokości stawek, jednak w zależności od kryteriów w nim zawartych. Nie istnieje możliwość wprowadzenia zróżnicowania wysokości stawek przy zastosowaniu innego kryterium. Określenie czy urządzenie infrastruktury technicznej, obiekt handlowo-usługowy czy też reklama zajmują pas drogowy w obszarze zabudowanym czy też poza obszarem zabudowanym nie mieści się w kryterium art. 40 ust. 9 ustawy i nie może stanowić podstawy do rozróżnienia stawki opłaty.

Kwestia ta niejednokrotnie była przedmiotem orzecznictwa sądowego, które potwierdza przedstawione wyżej stanowisko (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 sierpnia 2008 r. sygn. akt II GSK 151/2008, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 lutego 2008 r. sygn. akt VI SA/Wa 1824/2007, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 29 marca 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 88/2005 oraz z dnia 2 lutego 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 465/2004). Mając na względzie brzmienie art. 40 ust. 9 ustawy, nie sposób uznać za dopuszczalne różnicowanie stawek w uzależnieniu od kryteriów nieokreślonych w powyższym przepisie.

Tymczasem Rada Gminy Giby w § 3 ust. 1 pkt 1 i oraz § 4 ust. 1 pkt 1 lit a i b dokonała zróżnicowania stawki przedmiotowej opłaty z uwagi na obszar zajętego przez rzut poziomy urzędnika, naruszając tym samym dyspozycję ww. przepisu.

Rada Gminy Giby ponadto, w ust. 4 § 3 uchwały, postanowiła, iż za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych opłat obliczana jest proporcjonalnie do liczby miesięcy umieszczenia urzędnika w pasie drogowym.

Rada dokonując powyższego zapisu zmodyfikowała dyspozycję wynikającą z art. 40 ust. 5 cytowanej ustawy. Z przepisu ustawy wynika bowiem, że wysokość rocznych stawek opłat za zajęcie pasa drogowego za niepełny rok kalendarzowy, obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urzędnika w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim.

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność opisanego powyżej działania organu stanowiącego gminy realizującego delegację ustawową, polegającego na modyfikacji wiążących norm o charakterze powszechnie obowiązującym. Stanowisko takie znajduje również odzwierciedlenie w utrwalonej linii orzeczniczej, uznającej za niedopuszczalne modyfikację lub uzupełnienie przepisów ustawowych przez przepisy prawa miejscowego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 sierpnia 1996 r., sygn. akt SA/Wr 2761/95).

Z uwagi na powyższe, organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowane zapisy uchwały naruszają obowiązujący porządek prawny, a podniesione wyżej argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

**z up. Wojewody Podlaskiego**  
**Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli**  
*Lidia Stupak*